

niemand aanwezig, er kan dus ook geen proviand gekocht worden. Alleen voor ervaren hooggebergte klimmers !

Na het rondje GR 20 komen we terug op de Col de Vergio waar er zowel koeien als varkens vrij rondlopen.

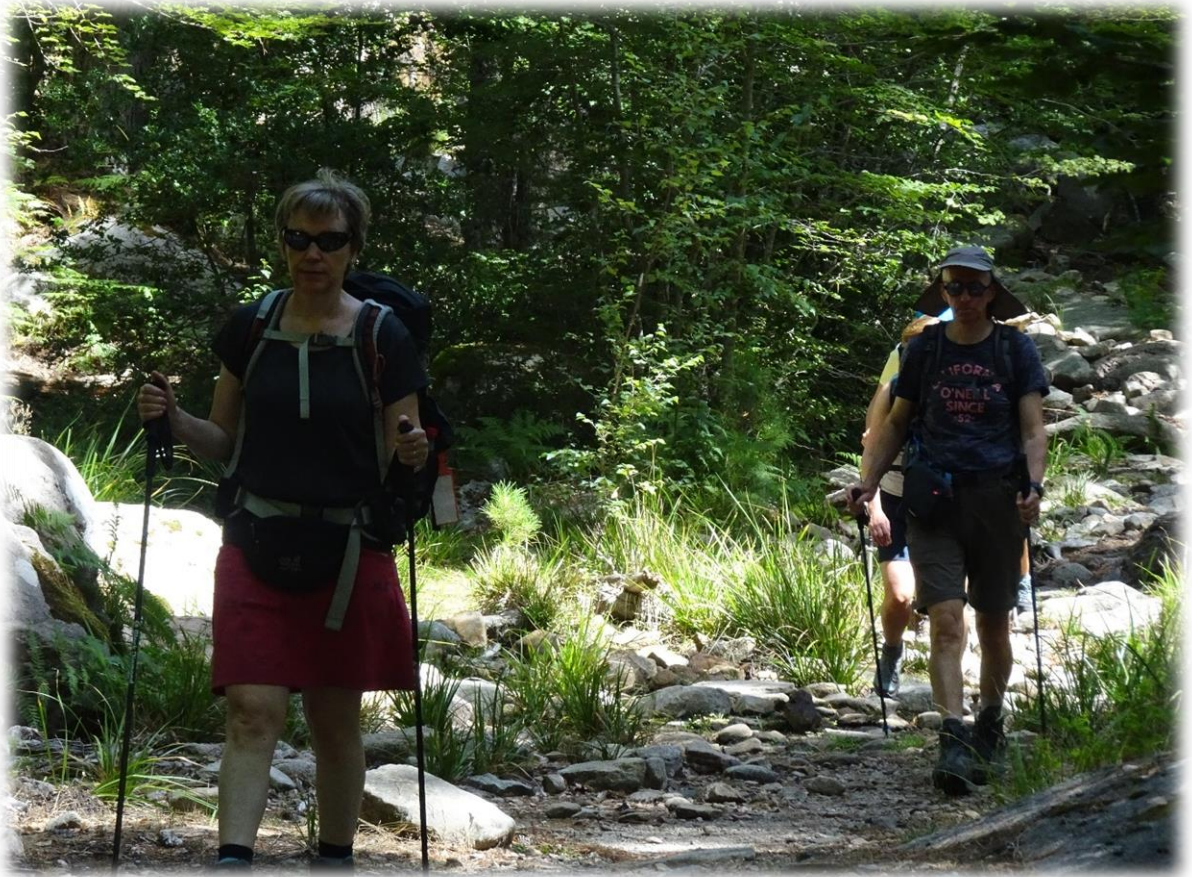
Op de Col de Vergio zijn er zitbanken met tafels er is er een kleine kiosk waar je een drankje kan kopen.

De Col de Vergio ligt op 1478 meter hoogte en verbindt Albertacce in het centrale binnenland van het eiland met Evisa en Porto aan de westkust. De col vormt de hoogste geasfalteerde

bergpas van het eiland. Tezamen met de Col de Bavella, de Col Verde en de Col Vizzavone vormt hij een van de vier grote Corsicaanse bergpassen die de hoofdkam van het eiland kruisen.

Het Corsicaans is de lokale Romaanse taal. Dit is een sterk door het Frans beïnvloed maar het is Toscaans (dus: Italiaans), dat als aparte regionale taal erkend wordt door de Franse overheid.

Aan de brug van Casterica houden we even halt. Daar zijn verschillende zwempoelen waar men dus kan zwemmen of pootje baden.

Op deze reis dienen we veel te drinken onderweg. We hebben alle dagen temperaturen van rond de 30 graden en onze regenkledij zullen we niet moeten gebruiken.

Op deze wandelreis kan je ook regelmatig zwemmen in openbare rivieren. Het is de eerste keer dat ik een groep heb waar er zoveel zwemmers zijn.

Vervolgens zetten we onze tocht verder naar het bergdorpje Evisa.

Onderweg moeten we ook nog over een hangbrug. Ze wiebelt wel een beetje maar ze is stevig verankerd.

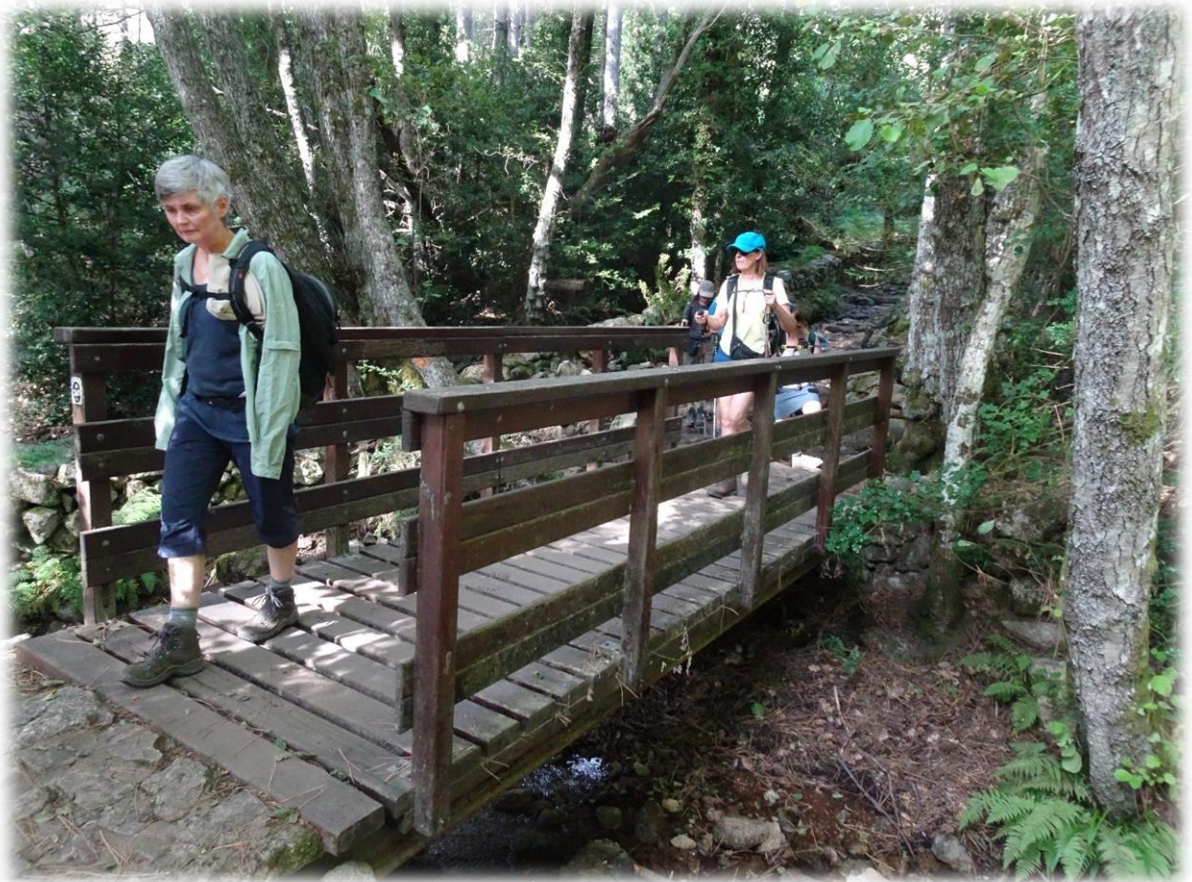

Op Corsica leven er wilde en half-wilde varkens. De meeste varkens hebben een label in het oor en hebben dus een eigenaar. De eigenaar zet het big uit in het wild en dagelijks probeert de eigenaar het diertje naar eenzelfde plaats te lokken door er lekker eten te leggen. Eens het

varken dan slachtrijp is kan de eigenaar het beestje schieten en opeten. Maar niet alle varkens keren terug naar de plaats waar er eten wordt gelegd. De niet terugkerende varkens kweken zo verder in het wild. Jaarlijks worden er zo'n 10.000 varkens geschoten in het wild.

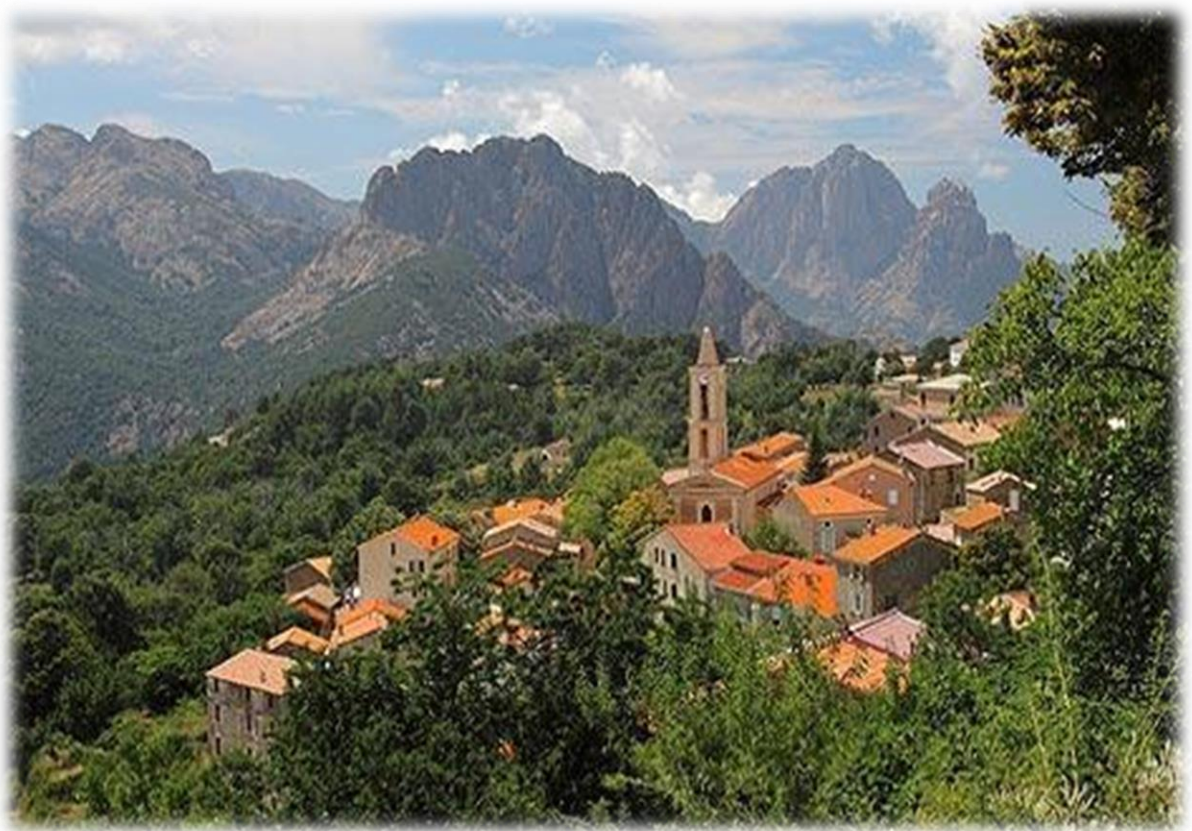

Als men een aanrijding heeft in Corsica met een varken of een koe dan is de eigenaar van het dier sowieso in fout en dient hij de schade te vergoeden. Het is immers verboden in Corsica om dieren in het wild uit te zetten.

Heel in de verte krijgen we zicht op een meer.

We eindigen onze wandeling in het dorpje Evisa dat slechts 200 inwoners telt. Rond Evisa zijn er veel kastanjabossen.

Dinsdag 5 september 2023

- Wandeling : Spelunca kloof
- Gebied : Van Marignana naar Ota, via Evisa
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

De parochiekerk Saint-Jacques (Marignana) werd gebouwd in de 15de en 16de eeuw. De kerk werd meerdere keren verbouwd. Binnenin staat een houten tabernakel uit het begin van de 18de eeuw. De kerk staat geklasseerd als historisch monument.

We komen in het spookdorpje Tazzu. Uit geschriften weet men dat het dorp al bestond in 1485. Een volkstelling van 1537 leert ons dat er toen 95 inwoners waren. Het dorp had toen

een zeer belangrijke rol omdat het op een kruising lag met paden naar verschillende dorpen.
Er leefden vooral herders in het dorp.

Enkele jaren geleden hebben een aantal vrijwilligers van Marignana wel de kerk gerestaureerd. Het dak werd versterkt en een muurschildering binnen in de kerk werd

gerestaureerd. Dit werd voornamelijk gedaan omdat er elk jaar op 29 juni feest wordt gevierd in Tazzu.

Toen er echter een weg werd aangelegd naar Marignana werd Tazzu plots minder belangrijk en trokken de herders en de bewoners van Tazzu naar Marignana. Het dorp Tazzu ontvolkte

beetje bij beetje. De laatste inwoner van het dorp overleed in 1935. In de jaren 1970 kende Tazzu nog een korte heropleving omdat er een aantal hippies, die dichterbij de natuur wilden leven, zich vestigden in Tazzu. Maar al na enkele jaren zijn ook de hippies verdwenen.

Ook hier moeten we af en toe een koe/stier of varken passeren. De dieren zijn mensen gewoon en doen niets.

We passeren gigantische kastanjabomen. Al eeuwen gebruiken de eilandbewoners de kastanje als basis voor hun voeding, vooral in periodes van voedselschaarste. Kastanjemeel

wordt regelmatig gebruikt als vervanger van graan. “Zolang er kastanjes zijn, is er ook brood”, zou Pascal Paoli in 1758 gezegd hebben. Het is dan ook niet vreemd dat de Corsicanen een bijzondere band hebben met deze vrucht.

De kastanje is een iconisch eilandproduct, maar maakt ook deel uit van de eilandcultuur. Jaarlijks slaan de bewoners een voorraad kastanjemeel in. Het meel wordt gebruikt voor de bereiding van polenta, brood, taarten, gebakjes, flans, jam en men maakt er zelfs bier van.

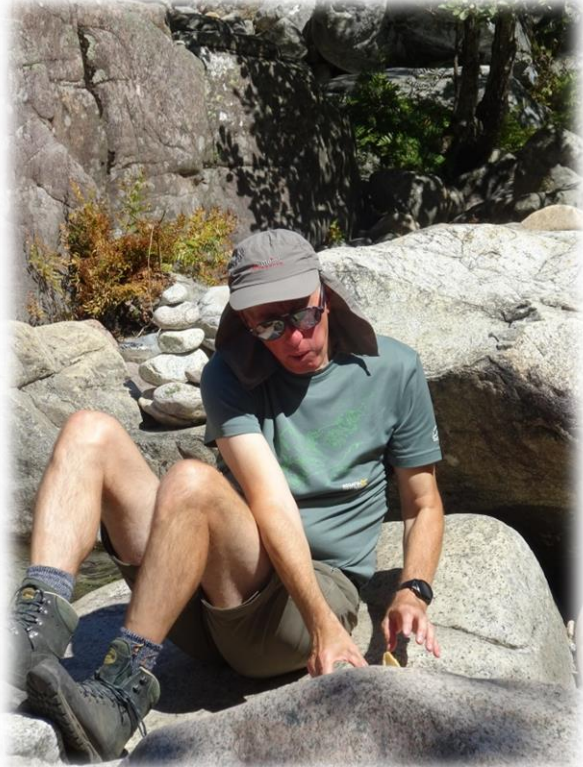
Jaarlijks wordt ongeveer 300 ton kastanjemeel geproduceerd. De vruchten worden gepeld en liggen soms een tijd in de oven voor een sterkere smaak.

De Spelunca kloof (Gorges de Spelunca) is een van de populairdere wandelbestemmingen op Corsica. Het is een eenvoudige en goed gemarkeerde wandeling met mooie uitzichten en zwemmogelijkheden. Er zitten wat hoogteverschillen op de route, maar die zijn goed te doen.

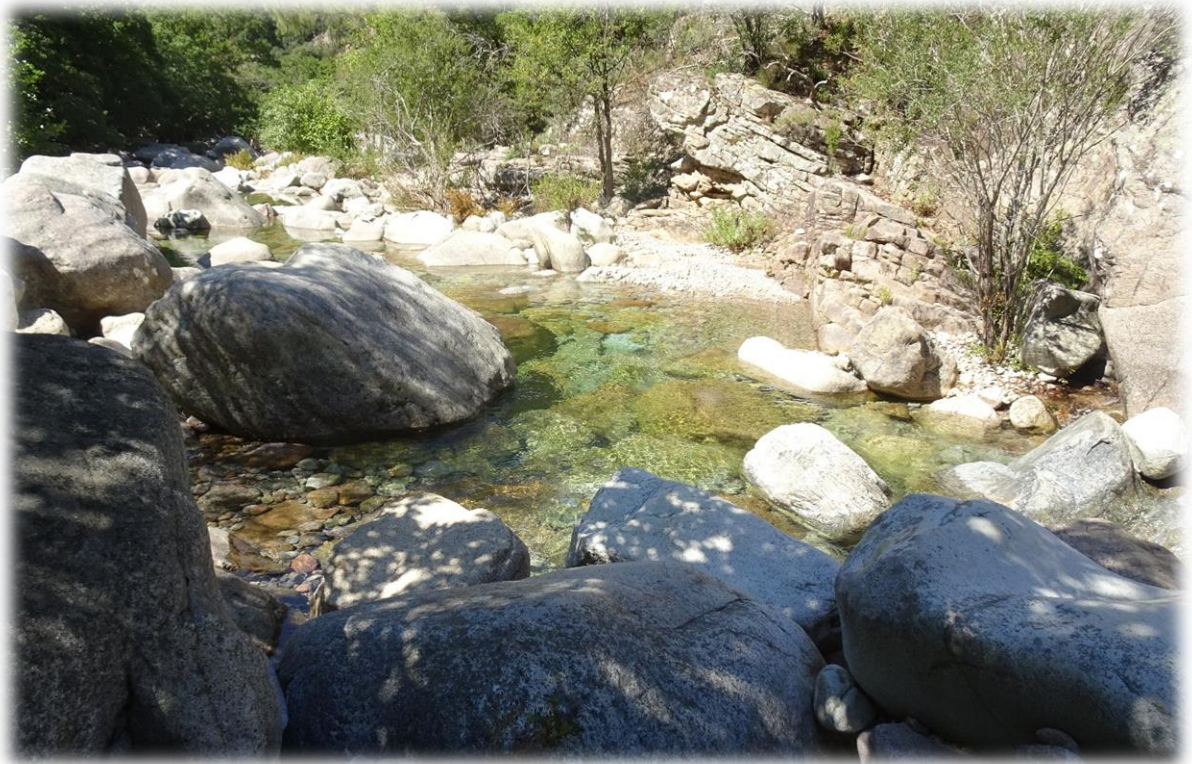
Je loopt deels langs de rivier de Porto, deels door bos en deels langs steile rotswanden. Bij de Genuese bruggen zijn zwempoolen waar je in kunt zwemmen. Steeds weer kom je intacte stukken pad tegen, gebouwd met grote stenen, waarover eeuwen geleden mensen met hun muilezels liepen.

U vindt hier mooie, maar niet diepe, zwembaden. Soms leidt het pad tussen twee rotswanden of over grote treden. Je voelt je alsof je in de Middeleeuwen bent. Elk moment kunnen er

struikrovers achter een rots vandaan springen! De rivier stroomt ongeveer 30 m onder het pad. Naar beneden klimmen is slechts op enkele plaatsen mogelijk, en het is erg steil.

In de buurt vinden we een dood kalf. Enkel de huid en het skelet is overgebleven. Is het een natuurlijke dood gestorven of is het van een klif gevallen?

De Genuese brug Zaglia, werd in 1797 gebouwd door de Genuezen om nomadische herders en bewoners in staat stellen om zich gemakkelijk te verplaatsen. De indrukwekkende opening

van de boog is te wijten aan de hevige seizoensgebonden stroom van Tavulella en haar zijrivieren. Het bouwen van de brug heeft twee jaar geduurd.

Deze bijzondere kloof is het resultaat van een miljoenen jaren durend proces van erosie, waarbij de rivieren Spelunca, Porto en Lonca, zich door het granieten landschap heen heeft geboord. In de loop der eeuwen vormde zich een prachtig landschap in deze kloof.

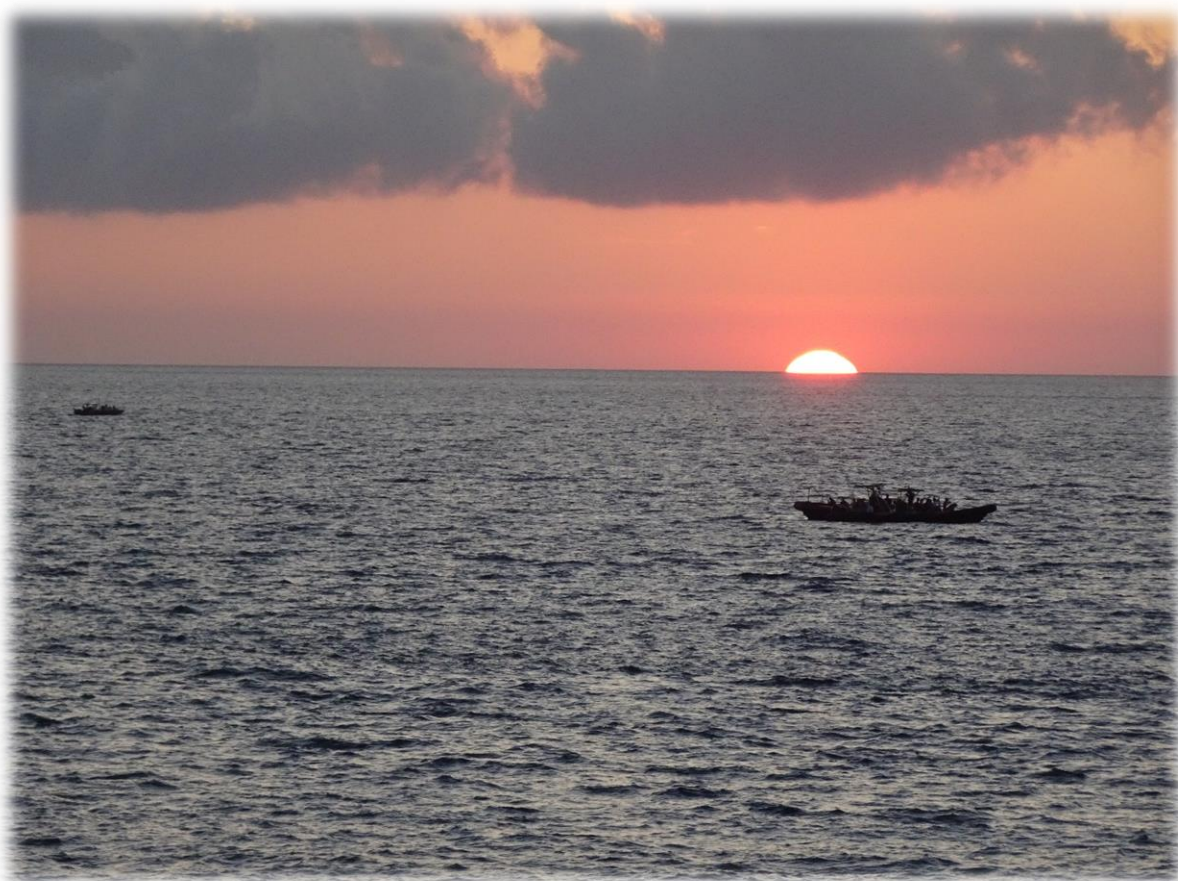
In de achttiende eeuw zijn er twee bruggen in deze kloof gebouwd: de Zaglia-brug en de Pianella-brug. Deze prachtige gebogen stenen bruggen zijn zorgvuldig gebouwd om een

stortvloed van water door de kloof te kunnen weerstaan. Beide bruggen zijn prachtige sporen uit het verleden en mooie voorbeelden van de Genuese bouwkunst.

Na onze wandeling vertrekken we naar het kustdorpje Porto waar we de rest van de week zullen verblijven. Elke Corsicaan dient één keer in zijn leven de zonsondergang te zien in Porto.

Elke avond gaan we eten in het restaurant Tour Genoise. Normaal zit het restaurant elke avond vol maar nu is dit niet het geval. Naar we vernomen hebben zou dit alles te maken hebben met de enorme gestegen prijzen van de vliegtuigtickets en de ferry's.